

Κυριακή 26η Ἰανουαρίου 2025

Κυριακή ΙΕ΄ Λουκᾶ.

(Λουκ. 19, 1 – 10).

«ἀρχιτελώνης... πλούσιος... μικρός»

(Λουκ. 19, 2 καί 3).

Σήμερα ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς μᾶς παρουσιάζει μία προσωπικότητα πολύ χαριτωμένη. Μᾶς παρουσιάζει στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας τόν Ζακχαῖο. Ὁ Ζακχαῖος ἔχει μία εὐλογημένη περιέργεια. Θέλει νά γνωρίσει τόν Ἰησοῦ. Νά δεῖ ποιός εἶναι, πῶς εἶναι, τί τόν κάνει ξεχωριστό, τί τόν κάνει τόσο διάσημο καί ἐπιθυμητό ἀπό τόν ὄχλο. Ἀλλά ἔχει τρία ἐμπόδια: εἶναι ἀρχιτελώνης, εἶναι πλούσιος καί εἶναι «μικρός», δηλαδή μικροσκοπικός στό ὕψος. Αὐτά τά τρία ἐμπόδια τοῦ Ζακχαίου γιά τή συνάντησή του μέ τόν Ἰησοῦ εἶναι παρόμοια

ἐμπόδια σάν αὐτά πού κρατοῦν πολλούς ἀνθρώπους μακριά ἀπό τόν Κύριο.

Πρῶτον, ὁ Ζακχαῖος εἶναι ἀρχιτελώνης. Ἄσκει ἓνα ἀμαρτωλό ἐπάγγελμα. Ὡς ἐκ τούτου ζεῖ τή ζωή τῆς ἀμαρτίας. Ἡ ἐργασία εἶναι εὐλογημένο δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἐπιτυγχάνεται ὁ βιοπορισμός. Ὁ Ζακχαῖος, ὅμως, ἀσκει ἓνα ἐπάγγελμα πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο τήν πιά ἀποτρόπαιη ἐκμετάλλευση τῶν ἀνθρώπων. Ἄδικεῖ καί κλέβει τούς συμπατριῶτες του, κάνοντας τόν δουλοπρεπή ὑπηρέτη στή ρωμαϊκή ἐξουσία, ἡ ὁποία καταδυναστεύει τήν πατρίδα του. Μέ τό ἐπάγγελμά του δημιουργεῖ μία περιουσία ἀπό τή δυστυχία τῶν συνανθρώπων του. Ἡ εὐλογημένη ἐργασία δέν στέκεται ἐμπόδιο στή συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό. Ἡ ἄνομη καί ἀνήθικη ἐργασία, ὅμως, ἐμποδίζει τήν κοινωνία μέ τόν Θεό, ὅπως ἐμποδίζει καί τήν κοινωνία μέ τούς ἄλλους

ανθρώπους. Χρειάζεται προσοχή, διότι πολλές φορές ή ανηθικότητα μπορεί να παρεισφρήσει ακόμη και στά πιά εύλογημένα έπαγγέλματα. Όταν τό συμφέρον, ή κερδοσκοπία, ό άμοραλισμός, ή φιλοδοξία, οί λεγόμενες «ανάγκες» για τά πιά χαμερπή ένστικτα μολύνουν τήν ψυχή του ανθρώπου, τότε μπορεί, ακόμη και έπαγγέλματα πού θεωρούνται λειτουργήματα, να άλλοιωθούν και να μετατραπούν σε άνυπέρβλητα έμπόδια συνάντησης του ανθρώπου μέ τόν Θεό. Έάν εκείνοι πού τάχθηκαν να ύπηρετούν τούς άλλους αγωνίζονται να ύπηρετήσουν μόνον τόν έγωισμό τους, τότε γίνονται άπάνθρωποι. Καταδικάζουν τόν έαυτό τους στην άποξένωση από τόν Θεό. Κάνουν τή ζωή τους φτηνή και άχαρη, ακόμη και άν κολυμπούν μέσα στά ύλικά άγαθά, τά όποια, όμως, τά απέκτησαν παράνομα. Στην ανηθικότητα και στην άμαρτία μπορεί να ύπάρχει κάποια άπόλαυση εύκαιριακή και

πρόσκαιρη, αλλά ποτέ δέν υπάρχει εὐτυχία. Ἡ τιμιότητα μέσα στήν ἄσκηση τῆς ἐργασίας γίνεται δρόμος, στόν ὁποῖο συναντιέται ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Θεό. Ὁ τίμιος ἐπαγγελματίας θυσιάζεται γιά τούς ἄλλους. Ἀνταμείβεται ὑλικά μέν γιά νά ζεῖ μέ κάποια ἀξιοπρέπεια, ἀλλά κυρίως ἀνταμείβεται ἠθικά μέσ' ἀπό τήν ἡσυχῆ συνείδησή του, πού τόν ἐπιβραβεύει γιά τήν ἀκεραιότητά του. Ἀνταμείβεται καί μέ τήν εὐγνωμοσύνη τῶν συνανθρώπων του, πού ἀπολαμβάνουν τή φιλοτιμία του. Ὁ Θεός Πατέρας εὐλογεῖ τόν τίμιο ἐπαγγελματία μέ προκοπή πνευματική καί μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού γεμίζει μέ εὐλογίες τή ζωή του καί τό σπιτικό του ὁλόκληρο.

Δεύτερον, μεγάλο ἐμπόδιο πού στέκεται ἀνάμεσα στόν ἄνθρωπο καί στόν Θεό εἶναι ὁ πλοῦτος πού συνοδεύεται ἀπό πνευματική πενία. Ὁ Ζακχαῖος ἦταν πλούσιος. Εἶχε ἐξωτερικό πλοῦτο ἄφθονο, πού τόν εἶχε ἀποκτήσει μέσ'

από τήν ἀνηθικότητα. Αυτό σημαίνει ὅτι ἐσωτερικά ἦταν φτωχός καί κακόμοιρος. Ὁ παράνομος πλοῦτος στέκεται ἕνα τεῖχος καί μία φυλακή. Ἀποξενώνει αὐτόν πού τόν κατέχει ἀπό τούς ἄλλους, τόν ἀποξενώνει καί ἀπό τόν Θεό. Ἐπιπλέον φυλακίζει τόν κάτοχό του στή φρικτή φυλακή τῆς ἀπληστίας, ἡ ὁποία μετατρέπει καί τόν πιό πλούσιο ἄνθρωπο σέ φτωχό. Σημασία δέν ἔχει τί κατέχει κάποιος, ἀλλά τί ἐπιθυμεῖ. Ἀληθινά πλούσιος δέν εἶναι αὐτός πού ἔχει πολλά, ἀλλά αὐτός πού ἀναπαύεται στά λίγα. Ὁ παράνομος πλουτισμός ἀποπροσανατολίζει τόν ἄνθρωπο. Αυτό εἶναι τό κεντρικό νόημα τῆς ἁμαρτίας, ἀφοῦ ἁμαρτία σημαίνει ἀστοχία. Ὅποιος κυνηγάει τόν πλοῦτο ἀστοχεῖ στή ζωή του, ἀφοῦ χάνει τό νόημά της. Ὁ ἄνθρωπος ζεῖ καί ὑπάρχει γιά νά βρεῖ τόν Θεό. Δέν ζεῖ γιά τά κτίσματα, διότι ἀναζητάει τόν Κτίστη. Ὅλες τίς ὑλικές παροχές τίς χρησιμοποιεῖ μόνον ὡς ἐργαλεῖα, γιά νά ἐνωθεῖ

μέ τόν Πλάστη του. Ἔχει, ἀλλά δέν κατέχει. Χαίρεται μέ τά πάντα, ἀλλά δέν ἐγκλωβίζεται ἀπό τίποτα. Πλουτίζει πνευματικά σέ ἀρετή, σέ ἀγάπη, σέ δοτικότητα. Τότε νιώθει ἀληθινά πλούσιος. Δέν κομματιάζει τήν ψυχή του ἀπό τό ἄγχος καί τήν ἀγωνία γιά τήν ἀπόκτηση περισσότερων χρημάτων καί πραγμάτων. Ἀρκεῖται στά λίγα καί ἔτσι τά ἔχει ὅλα. Εὐγνωμονεῖ τόν Θεό γιά τά πάντα καί χαίρεται μέ τά πάντα. Δέν ἀφήνει τόν πλοῦτο νά τοῦ κόψει τό δρόμο πρὸς τόν Θεό, ἀλλά μᾶλλον τόν μετατρέπει σέ ἐργαλεῖο φιλανθρωπίας καί ἔτσι τόν κάνει καί ἐργαλεῖο σωτηρίας.

Τρίτο μεγάλο ἐμπόδιο στήν πορεία πρὸς τόν Χριστό μπορεί νά εἶναι ἡ πάσης φύσεως σωματική ἀδυναμία καί τά ποικιλόμορφα ἐξωτερικά ἐμπόδια. Ὁ Ζακχαῖος ἦταν «μικρός», δηλαδή ἦταν μικροκαμωμένος. Προφανῶς ἦταν πολύ κοντούλης καί αὐτό ἀποτελοῦσε ἓνα φυσικό ἐμπόδιο στή συνάντησή

του μέ τόν Κύριο. Ἦταν, ὅμως, ἔξυπνος καί ξεπέρασε αὐτό τό ἐμπόδιο μέ τό νά ἀνεβεῖ στή συκομουριά. Ἡ εὐστροφία τοῦ Ζακχαίου διόρθωσε τή φυσική δυσκολία. Ἡ σωματική ἀδυναμία καί τά πάσης φύσης ἐξωτερικά ἐμπόδια πολλές φορές ἐμποδίζουν τή συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Λυτρωτή Ἰησοῦ. Κάποια ἀρρώστια, κάποια ἀναπηρία, κάποια ἐκ γενετῆς ἀδυναμία, κάποια ἀσθενής κράση μποροῦν νά ἀναστείλουν τή διάθεση γιά πνευματικό ἀγώνα, μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν ὡς εὐλογες δικαιολογίες στήν ἀναβολή τῆς συνάντησης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Κύριο. Ἐπίσης ἓνα ἀντίθεο οἰκογενειακό περιβάλλον ἢ κάποιος ἀντιεκκλησιαστικός κοινωνικός περίγυρος μποροῦν νά σταθοῦν δυνατά ἐμπόδια στήν πορεία τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τόν Ἰησοῦ. Σέ κάθε τέτοια περίπτωση εἶναι ἀπαραίτητο νά κινητοποιήσῃ τή θέλησή του καί κάθε διανοητική του δυνατότητα ὁ ἄνθρωπος, γιά νά ξεπεράσει ὅλ'

αὐτά τά ἐμπόδια καί νά καταφέρει νά ἔλθει σέ κοινωνία μέ τόν ἀγαπημένο Ἰησοῦ.

Σήμερα ὁ Ζακχαῖος ἤθελε νά βρεθεῖ μέ τόν Χριστό, ἀλλά ἔπρεπε νά ξεπεράσει τρία μεγάλα ἐμπόδια. Ἔπρεπε νά ξεπεράσει τήν ἀτιμία τῆς ἐργασίας του, νά περιφρονήσει τόν ἀνήθικο πλοῦτο του καί νά ὑπερπηδήσει τά φυσικά ἐμπόδια τῆς σωματικῆς του διάπλασης καί τοῦ ἀρνητικοῦ περιβάλλοντος. Ὅλοι βρισκόμαστε σέ πορεία συνάντησης μέ τόν Θεό. Σ' αὐτή τή διαδρομή παλεύουμε νά ξεπεράσουμε τά ἐμπόδια πού μᾶς βάζει ἡ ἁμαρτία μέσ' ἀπό τήν ἐργασία καί τόν παράνομο πλοῦτο. Παλεύουμε ἐπίσης νά ξεπεράσουμε καί πολλά φυσικά ἐμπόδια. Ἐάν κάνουμε αὐτόν τόν ἀγώνα, θά δικαιωθοῦμε. Θά ἀπολαύσουμε τό φιλόνητο βλέμμα τοῦ Κυρίου καί θ' ἀξιωθοῦμε νά Τόν φιλοξενήσουμε στήν ὑπαρξή μας, γιά νά Τόν ἀκούσουμε νά μᾶς βεβαιώνει «ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο». Ἀμήν.